

(εἰ)¹⁰/παμ(εν) διὰ νὰ τὰ πλερόση· ὁ ὅποῖος ἀπεκρίθηκεν ὅτι δὲν ἔχ(ει) μὲ τὶ νὰ τά¹¹/ πλερόση ἐπ(ει)δήτις καὶ νὰ τὰ ἐπῆρεν ἡ γυναίκα του καὶ τὰ ἔξοδιασεν (εἰ)ς τὴν κρίσιν ὅπου¹²/ ἔχουν· ὥ[ε]στε ὅπου ἡμ(εῖ)ς τὸ εύρικαμεν εὔλογον κατὰ τὸν νόμον τοῦ βηλια¹³/ετί(ου) νὰ ἔχῃ μετὰ ἔξι ἑβδομάδες [ν]τέρμινον νὰ τὰ πλερώνῃ.

¹⁴⁻¹⁷/ δωμᾶς βελλερᾶς, νῦν προεστώς, Ἰωάν(νης) ἀδάμη, Γιάννης Μαυρουδῆ [χ. I. Αδάμη], Μανικάτης σαφράν(ος) πρ.

στ. 4 Ο οφειλέτης δεν είναι υπερήμερος γιατί ο τόκος καταβαλλόταν κάθε χρόνο. Δεν πρέπει μάλλον να υπήρχε συγκεκριμένη ημερομηνία επιστροφής του δανείου, που θα έπρεπε να εξοφληθεί με την εμφάνιση της ομολογίας.

στ. 7-8 «ἄφισεν τὴν ὁμολογίαν»: Σημαίνει, μάλλον, εκχώρηση της απαιτήσεως της χρεωστικής ομολογίας, διότι δεν γίνεται ρητή αναφορά σε ἐπιτροπή, δηλ. πληρεξουσιότητα, προς τον ενάγοντα που ζητεί την αναγκαστική εκτέλεση («δυναστεύει») εις βάρος της περιουσίας του οφειλέτη (βλ. σχ. εγγρ. 90).

στ. 11-13 Η προδεσμία εξοφλήσεως χορηγείται κατ'εφαρμογήν του τρανσυλβανικού νόμου, ενώ δεν λαμβάνεται υπ'όψη η υποκειμενική αδυναμία εκπληρώσεως του οφειλέτη.

1. Brückental.

89

1765/VIII/8
χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 41v
πρβλ. 87

**Πρακτικό. Εντολή. Αποδείξεις. Ψιλή συντροφία.
Ευδύνη συνεταίρων για τα χρέη της συντροφίας.
Παραπομπή της διαφοράς σε συμβιβασμό με αιρετοκρισία.**

¹⁸/ Κατὰ τὴν γραφὴν τοῦ κὺρ Γιαννάκη ἹἘλευθερίου¹ βάμεση τοῦ Κινιάνι καὶ κατὰ τὴν ξή¹⁹/τησιν τοῦ κὺρ Διμίτρη Σοῦφρα ἐπαρόρησιάσδηκα<ν>
ἐνώπιόν μας διὰ τὴν ὑπόδεσιν²⁰/ τῶν τριῶν φορτομάτων τοῦ πράγματος
ὅπου (εἰ)χαν νὰ κάμουν ἀναμεταξὺ τους<> (εἰ)ς τὸ ὅποιον²¹/ κατὰ τὰ
λόγια καὶ τὰ γράμματα καὶ τὰ κατάστιχα ὅπου παρόρησίασαν φαίνεται ὅτι
²²/ ἄλλος νὰ ἔστ(ει)λεν τὸ πράγμα τοῦ κὺρ Καλοκυρίτζη καὶ ὅχι ὁ κὺρ
Γιαννάκης, καὶ (εἰ)ς αὐτὸ μο[νον]²³/ ψιλοὶ συντρόφοι εἴτον<.› καὶ (εἰ)ς
αὐτό ὕντας συντρόφοι τυχαίν(ει) νὰ (εἰ)ναι ὅχι μόνον (εἰ)ς τὸ διά²⁴/φορον

ἀλλὰ καὶ (εἰ)ς τὴν ζημίαν<.> καὶ (εἰ)ς αὐτὸ ὁ κὺρος Καλοκυρίτζης πρέπ(ει) τὸ ὄγλυγωρότερον²⁵/ νὰ γράψῃ καταλεπτῶς ὅλα τὰ ἔξοδα ὃποῦ ἔκαμεν (εἰ)ς τὸ ἄνωδεν πρᾶγμα δεόψυχα²⁶/ καὶ νὰ ἔχουν νὰ πηγέν(ουν) ἐκ(εῖ) (εἰ)ς τό σύνορον μὲ δύο πραγματευτάδες καὶ νὰ ἴσάξουν²⁷/ται (εἰ)δὲ ἀλέως νὰ μὴν γένη.

²⁸/ 1765 αὐγούστ(ου) 8 Σιμπήνη.

²⁹⁻³³/ δωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστῶς, Ἰωάν(νης) ἀδάμη, Δημήτρης βοήκ(ου), Κονσταντήνος Αρπασίς, Γεώργιος Ἰωάνν(ου) Μάρκ(ου) Καπετάνος πρ.

στ. 18-20 «Κατὰ τὴν γραφὴν...καὶ τὴν ζήτησιν»: Η ἔκδεση των πραγματικών περιστατικών ἐγίνε με επιστολή του συντρόφου του εναγομένου Καλοκυρίτζη και με την αίτηση-αγωγή («ζήτησιν») του ενάγοντος της εγγρ. 87, Δημήτρη Σούφρα (που αφορά στα ἔξοδα).

στ. 21-22 Αποδείξεις: ισχυρισμοί των διαδίκων, που κατατίθενται προφορικά («λόγια»), με ἔγγραφα («γράμματα») και με εμπορικά βιβλία («κατάστιχα»). Το Κριτήριο, βάσει αυτών των αποδείξεων, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το εμπόρευμα δεν είχε σταλεί από τον Λευτερόπουλο στον εναγόμενο σύντροφό του, αλλά από τρίτο.

στ. 23-24 Αιτιολογικό της αποφάσεως: Οι διάδικοι ἦταν «ψιλοί συντρόφοι» στη συγκεκριμένη αγοράπωλησία των «τριῶν φορτωμάτων», δηλαδή αυτή ἐγίνε μόνο από τον εναγόμενο. Επειδή όμως υπάρχει συντροφία μεταξύ τους, δεν συμμετέχουν μόνον στα κέρδη αλλά και στις ζημίες.

στ. 25-26 Διατακτικό: Ο εναγόμενος πρέπει να καταγράψει με ειλικρίνεια («δεόψυχα») –ενόρκως(;)–, τις δαπάνες που πραγματοποίησε για το εμπόρευμα και, στη συνέχεια, να πάει στα σύνορα Βλαχίας-Τρανσυλβανίας για να συμβιβασθεί με τον σύντροφό του («νὰ ἴσάξουνται») ενώπιον αιρετών κριτών («μὲ δύο πραγματευτάδες»).

Το Κριτήριο ξεκαδάρισε πρώτα το δέμα της ευδύνης για τη ζημία που φαίνεται ότι προέκυψε από τη συναλλαγή των τριῶν φορτωμάτων. Συγκεκριμένα, συνάγει ότι δεν ἐφταιγε κανένας από τους συντρόφους, διότι αποφαίνεται ότι πρέπει να μοιραστούν τη ζημία ως γνήσιοι σύντροφοι, παρ' όλο που για τη συγκεκριμένη συναλλαγή ἦταν «ψιλοί». Επειδή προφανώς υπήρχαν εκατέρωθεν σφάλματα ή παραλήψεις, το Κριτήριο προέκρινε την παραπομπή σε συμβιβασμό με αιρετούς κριτές. Υπήρχε όμως, όπως φαίνεται, αδυναμία να προσέλθει ο ενάγων αυτοπροσώπως στο Κριτήριο, λόγω της δέσης του στη Βλαχία, και δεν μπορούσε να προβεί σε συμβιβασμό δια πληρεξουσίου.

Τίθεται λοιπόν το ερώτημα αν οι δύο πραματευτές, ενώπιον των οποίων δα «λογαριάζονται» και δα συμβιβάζονται οι διάδικοι, επέχουν δέση λογαριαστῶν ή αιρετών κριτών και ποιο δα ἦταν το ἔργο τους: εκκαδάριση λογαριασμών –οπότε την απόφαση δα εξέδιδε το Κριτή-

ριο—, ἡ κατ'ουσίαν κρίση –οπότε δα έπαινε οριστικά η δίκη; Ο στ. 27 παραπέμπει στη δεύτερη εκδοχή, όπως και ο στ. 26 που διατάσσει να «ἰσάζουνται», ενώ αν το Κριτήριο επιδυμούσε εκκαδάριση, ο συντάκτης δα χρησιμοποιούσε το ρήμα «νὰ λογαριάζουνται».

90

1765/VIII/8
χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 42r
σχ. 88

Απόφαση οριστική. Παρέμβαση τρίτου στο στάδιο της αναγκαστικής εκτελέσεως. Εξώδικος συμβιβασμός. Προσωποκράτηση.

// 1765 αὐγούστου 8

^{2/} Διὰ τὴν ἄντικρην ὑπόδεσιν διὰ τὸ χρέος τοῦ μπασιὰ Ἀντρέα^{3/} / ἀπερνῶντας αἱ ἔξι ἑβδομάδες κατὰ τὸν νόμον τοῦ βιλιαετί(ου) καὶ ἀ^{4/} περνῶντας καὶ ὅλα τὰ τέρμινα<.> τώρα τὴν σήμερον ἥλθαν πάλιν ἀπὸ ^{5/} τὸν ἄρχον Πίταρ καὶ ζητοῦν κατὰ τὸν νόμον ἢ νὰ πλερόσῃ ἢ καδὼς τὸ ^{6/} εὔρ(ει) ἡ κρίση<.> καὶ (εἰ)ς τοῦτο μὴν ἔχωντας ὁ ἄνωδεν κὺρο Ἀνδρέας ἄλλην ^{7/} ἀπόκρισιν πάρεξ ὅτι τὰ ἐπῆρεν ἡ γυναικα του δίχως τὴν (εἰ)δισιντού ^{8/} καὶ ἐρχάμεν<ος> ἐπροτοστολοῖσεν ἵέκ μέρους τῆς δυγατρός <του> διὰ τὰ τοῦ ὁσπιτίου νὰ μὴν ἀγγίζουν τίποτες ^{9/} ὅτι ἔχ(ει) ὑποψίαν (εἰ)ς αὐτὰ [η δυγατέρα]<.> καὶ (εἰ)ς τοῦτο τοὺς ἐδόδ(ει) διορίαν ἀκόμα ^{10/} ἔξ(ει) ἡμέραις διὰ νὰ τὰ τεργιάζουν (εἰ)δὲ καὶ δὲν ἡ<μ>πορέσουν νὰ τεριγιάζουν ^{11/} τότες τοῦ δίδεται ἡ ἐλευθερία διὰ νὰ πάνη ὁ ἄνωδεν κὺρο Ἀντρέας ^{12/} πιασμέν(ος). ^{13-18/} δωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστώς, Ιωάν(νης) ἀδάμη, Δημήτρης βόηκ(ου), Κονσταντήνος Ἀρπάσις, διμητρι σουφρα, Γεώργιος Ιωάνν(ου) Μάρκ(ου), Καπετάνος τρ.

στ. 8-9 Παρέμβαση της δυγατέρας του εναγομένου για την επικείμενη κατάσχεση της οικοσκευής του, την οποία ασκεί ο ίδιος ως εκπρόσωπός της.

στ. 10-12 Σύντομη προδεσμία για εξώδικο συμβιβασμό των διαδίκων. Αν δεν επιτευχθεί, ο ενάγων έχει την άδεια να προσωποκρατήσει τον εναγόμενο. Επομένως, το Κριτήριο δέχθηκε την παρέμβαση της κόρης.